Ένα βράδυ στη Βομβάη…

Νίκος Κουφόπουλος

Ξανα και παλι γεια χαρα, πώς ειστε, πώς περνατε;
Δωστε τα χαιρετισματα στο σπιτι σαν θα πατε.
Κι αν καποιος θελει από σας, να μαθει πώς περναω:
Ολα καλα. Λιγο δυσκολα, μα δεν τα παραταω.
Παραξενοι είναι οι καιροι, παραξενες οι μερες.
Μοιαζει λες και οι Κυριακες να εγιναν… Δευτερες.
Λοιπον ας μην κωλυσιεργω, ευθυς στο θεμα μπαινω,
και αν τα βρω καπου δυσκολα, απλο είναι: ξαναβγαινω.
Το θεμα μου;… Μισο λεπτο… μπερδευτηκα λιγακι.
Νομιζω ότι ηθελα να πω για ένα… κατσικακι,
που σωθηκε μονο αυτό σαν πηγε να τα φαει
ο λυκος ένα πρωινο, ανοιξη, μηνα Μαη.
(Στιχακι από την μπαντα μας είναι το τελευταιο,
χωρις το λυκο βεβαια. Όμως είναι σπουδαιο.
Η μπαντα μας; Η Alpha Bang. Ποιος δεν την ξερει ταχα;
θα σας μιλησω άλλη φορα. Τωρα αυτό μοναχα).
Ή μηπως δε γουσταρετε να λεω παραμυθια.
Ωραια λοιπον, τοτε κι εγω σας λεω την… “αληθεια”:
Η αληθεια είναι… μονο μιά, καποιες φορες είναι… δυο.
Και καποιες άλλες δυστυχως, καμια απ΄τις δυο.
Μας τι μας λες ρε φιλε μου, δικαιως θα σκεφτουνε
καποιοι από σας και με ένα… κλικ θα εξαφανιστουνε.
Όμως με αυτους που εχουνε υπομονη μαζι μου,
σε γλεντι θα τα πινουμε σαν ερθει η γιορτη μου.
Λοιπον θεμα πολιτικο, μεγαλο βαζω ευθυς,
και ο κάθε ενας από εσας ας είναι ειλικρινης:
(Ισως παρατηρησατε, αλλαξα και το μετρο,
στον ραπερ θελω να την βγω, τον φιλο μου τον Πετρο).
Νομιζετε πως καποιος άλλος από “πανω” θα μας σωσει,
ή μηπως πως όλα αυτά εχουνε πια τελειωσει;
Και αν εμεις μοναχοι μας, δεν αυτοοργανωθουμε,
παντα από πού… μας ηρθε θα ψαχνουμε να βρουμε;

Μοναχα αυτό το ερωτημα. Εσεις τωρα σκεφθειτε,
ή αν θελετε, ελευθερα, με άλλa ασχοληθειτε.
Και για να μην νομισετε πως ειμαι “κολλημενος”
και μονο για πολιτικη, να μιλαω ειμαι ταγμενος,
αμεσως τωρα θα σας πω μια συνταγη σπουδαια,
γλυκακι για να φτιαξετε, και να περνατε ωραια:
Εξι κουπιτσες ζαχαρη, και άλλες τρεις νερακι.
χυμο λεμονι άλλη μιση (τα κλεβουμε βραδακι,
απ’ τη λεμονια του γειτονα, αφου εχουν σαπισει,
και μαλλον ο φιλος γειτονας τα εχει παρατησει),
τελος μιση κουπα βαζουμε, βανιλια. Ξεκιναμε,
σε κατσαρολα όλα μαζι… ωχ, άλλο δε θυμαμαι.
Μα δεν πειραζει, τη συνταγη θα βρειτε αλλου ισως.
Μη νιωσετε τωρα γι΄αυτό, για μενα… αγριο μισος.
Η Βαβυλωνία, θα φερει σεφ με αστερια πεντε ή εξι,
και θα σας εχει ολημεριις μη σταξει και μη βρεξει.
Τις πιο ωραιες συνταγες, κολπα τα πιο ωραια.
θα σας θαυμαζουν ολοι, και θα ζηλευουν στην παρεα.
Για σημερα καπου εδώ λεω να σταματησω.
Παω βολτα στα Εξαρχεια. Λεω να περπατησω.
Ξερω πως περιμενετε, στιχακια μου να βαλω.
Χμ, οσοι γελουν ειρωνικα… κανουν κακο μεγαλο.
Αλλα ο μαγκας ποιητης, από τετοια δε μασαει.
Ριχνει το ποιηματακι του, και για μπυριτσα παει:

Ένα βραδυ στη … Βομβαη

Ένα βραδυ στη Βομβαη, με τον Ντιουαρς και τον Τζακ,
μπλεξαμε με καποιον Τζωνη, και γλιτωσαμε στο τσακ.
Ειχε γυρω του και αλλους, καποιον Χεηγκ, καποιον Καρντου.
Πλακωσε και καποιος ‘Ομπαν. Μας κυκλωσαν από παντου.

Η παρεα μας μεγαλη. Τα κοριτσια μας πολλα.
Η Αμπσολουτ, μια φιλανδεζα, με πανεμορφα μαλλια.
Η Στολινσκαγια ρωσσιδα, στα χειλη κοκκινο κραγιον
μας απάγγειλε με παθος, στιχους Φρανσουα Βιγιόν.

Παραδιπλα, η Καλλουα, μια μαυρη καλονη

φλερταρε τον Μπαλανταινς. Ηταν ομορφη στιγμη.
Τοτε ανοιξε η πορτα, μπηκε ο Ναπολεόν.
Γαλλος αυτος, αριστοκρατης. Ζουσε μονο στο παρον.

Ντανκερι λεγαν τον μπαρμαν, την βοηθο του Κουαντρω,
Το αφεντικο πιο περα, Τζιμ Μπιμ τον ελεγαν θαρρω.
Δεν θυμαμαι όμως άλλα, μαλλον ηπιαμε πολύ.
Ξυπνησα μετα δυο μερες, απ’ της Αψεντι το φιλι.

Υ.Γ. Εδώ ελευθερα Εξαρχεια…
nikos1789@gmail.com